

Periódic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 20 céntims.

La sinceritat que es farà imprescindible

Heus ací la única moneda que caldrà emplear contra les probables martingales electorals de les dretes.

El triomf de la veritat

DIUEN els diaris:

«Es criterio del Gobierno garantizar hasta el máximo posible la pureza del sufragio en las próximas elecciones.»

Si no sabéssim amb qui ens les havem, podríem arribar a caure en la ingenuïtat de creure semblant afirmació. Sabem, però, que això és anunciat per pura fórmula i una de tantes maneres de daurar la píldora que, per bonica que sigui, no ens empassarem.

Tots els que, abans de passar el negre túnel de la Dictadura, teníem ús de raó, ens recordem perfectament com, en dies de certes eleccions, les tabernes i els burdells, els cafès i les cases de joc, bullien d'animació i cruixien d'entusiasme veient descanviar bitllets grossos a gent que no se'ls hi coneixia altre guany que el trist sou del jornal.

Aquells candidats conservadors i monàrquics empedraven el camí de la consecució d'una acta damunt l'idiotisme i la degeneració dels pobres d'esperit, que es venien el vot com s'haurien venut la dona. Uns i altres—els que compraven i els que es venien—empastifaven la pureza del sufragi i burlaven la llei.

Quedà catalogada i forma part dels epissodis electorals, aquella cèlebre demanda de «cognat sis cepes» que feien uns embriags en un dels nostres cafès el dia de les eleccions d'En Pons i Tusquets que, amb la seva dèria d'arribar a diputat i no comptant amb altres mèrits que els diners, hi abocà milers de duros i permetè a moltes famílies de ganduls i de curts de gambals d'anar tirant per un quant temps.

Olot quedà desprestigiada. Els comentaris que arreu de Catalunya suscità la compra-venda de vots, ens feren aparèixer com a una de les kàbiles més incultes. Com es diu Reus, París i Londres podia dir-se Les Hurdes-Olot, doncs els misèrrims habitant d'aquella contrada primària no haurien pas fet altrament davant de qualsevol acabalat vanidós, sense esbrinar quins ideals l'empenyien.

Tot allò s'ha acabat. El Govern ho diu, la llei ens empara i per tots els mitjans possibles cal vindicar el nom de la nostra ciutat recorrent a totes les defenses contra el mercadeig dels electorers.

Avui, una bona part de la joventut olotina que pensa i que sent la responsabilitat dels manants reestructurats que vivim, no tolerarà de cap manera el deshonor dels ciutadans i no està disposada a consentir semblants ignomínies.

Cal vigilar estretament, rigorosament amb decisió i valentia. Les autoritats **TENEN OBLIGACIÓ** de col·laborar a n'aquesta depuració de les males costums. Si fan l'orni, cada ciutadà emparat per la llei, té el dret ineludible de fer d'autoritat i de vetllar per la pureza del sufragi, tal com anuncia el Govern i tal com es fa en els països civilitzats. Il·legalitats no! Trampes no! Per el triomf de la veritat cal jugar-se el tot pel tot mal que fos perdent les eleccions. I amb la raó no cal tenir por de res.

Podem assegurar però que si la veritat triomfa, les candidatures del govern passaran una verdadera setmana de Passió.

I el poble farà la seva **Ressurrecció!**

A. NARTI RANT

Reportatges de Paname

Miss Menteith

(Continuació)

El treball és finit. Amb penes i treballs m'he abillat per quedar bé i cerco al *Botin* l'adreça de l'hotel on tinc *rendez-vous* amb la meva conquesta d'ahir. Les calces i el smoking el vaig llogar a raó de 25 sous l'hora, el 10 % de recàrrec per taca i el 15 % per estrip.

Admirador d'Herriot, per comptes de pendre un taxi, vaig pujar a un tranvia, l'aparell locomotiu-democràtic-barat per excelència.

Ja soc a l'Hotel. Així que anava per pujar a l'ascensor, vaig copsar un enigmàtic somriure dels llavis de candau del porter. Si els guants haguessin estat meus, de segur que n'hi llenço un. Una petita explicació s'imposava.

—Coincidència, si voleu—respongué—però gairebé no passa cap setmana sense que aquest *smoking* aparegui un parell de cops a l'hotel.

—Amb que ho coneixeu?—Vaig demanar-li goitant a l'entorn i baixant la veu.

—Sota l'aixel·la dreta hi ha un pedaç de dos centímetres; les dues butxaques de les calces són sense bossa i el *smoking* porta la marca de fàbrica de «*La Confiance*» fàbrica d'indumentària que féu fallida a l'endemà de la guerra del setanta...

* * *

Al *hall* el ball ja estava arrencat. Ketty no es veia enlloc. Al cap d'un quart i mig la seva mare feu aparició seguida d'un jove alt i prim com un veritable anglès i, a més a més, sec com una castanya vella; a *chestnut* per parlar com els fills d'Albió. *Well...* El jove s'allunyà uns moments, que jo vaig aprofitar per apropar *My lady*. Després de les salutacions de rúbrica, m'innovà de que del migdia ençà la seva filla feia la seva *toilette*. (Ja eren les deu del vespre, tocades).

—Si li sembla—afegí—puc presentar-vos el seu marit... Sir Williams Young-Caithness of Holinshed, noble escocès, descendent autèntic d'una criada de Walter Scott em feu una reverència.

My goodness!... How happiness!... Oh!...

—Mentre em parlava, els meus ulls se'n anaven instintivament a la panòplia penjada darrera seu.—*My goodness...* I si li trenqués el cap?—Pensava entre mi.

Sortosament que no entenia el català i no pogué entendre la meva reflexió que vaig fer en veu alta, com de costum. Sogra i gendre desaparegueren aviat, l'un en braços de l'altre, als acords d'un *jazz* tendre.

Un quart de dotze... Instant feliç!... Full girat de cara a la joia!... Ketti entrà, bella com un sol i jo amatent vaig voler recordar-li la seva pro-

mesa, car promesa hi hagué. Per tota resposta, es posà a parlar acaloradament en anglès, de faïçó tal, que només vaig entendre dos o tres mots, que m'abstinc de traduir. I em girà l'esquena.

Aleshores, un senyor ple de botons, estirant-me suaument pel braç dret, m'acompanyà fins a l'ascensor i al demanar-li, airat, que significava tot allò, i perquè *Mistress* (1) Ketti—jo la creia *Miss* (2)—baladrejava tant, em respongué que, senzillament, m'havia dit que per entaular conversa calia ésser-li presentat...

Zut, alors...—que diuen els francèssos.

En aquell moment, els meus ulls que cercaven quelcom, es posaren sobre el front del *My goodness*, vull dir, de Mister Williams Young-Caithness of Holinshed, i no podria precisar si li creixien dos bolets o dues banyes. D'allò feia tot just vint-i-quatre hores, i no m'havia calgut presentació de cap mena per cantar-li el *saltiró de la cardina*.

Vaig esguardar novament el front de *My goodness* i vaig somriure filosòficament, com el gran Abelard, quan alliçonava la no menys Eloïssa, a les barbes mateix del Canonge Fulbert. I vaig devallar les escales, per no haver d'agrair l'ascensor.

* * *

Jo que havia somniat aventures, vaig arribar a casa amb les mans a la butxaca, més moix que un gall batut.

Els que em devien veure a altre hora de la nit, sota la neu de desembre, anar a peu pels carrers blancs, en vestit de *soirée*, no sé el que en devien pensar, ni per qui em devien prendre...

Tan mateix una mica massa excèntrica...

D'aquell dia ençà, que tinc en odi les *bergères*.

No obstant, els dies següents, cada cop que passava per la cambra 48, els meus ulls se n'hi anaven instintivament. Un dia—el 12—s'ho emportaren tot a casa de *Mistress Menteith*. L'endemà la nova instal·lació em donà al cor una sensació de fred.

Com una obsessió, reveia les línies indecises de la seva roba; les seves galtes clares i els seus ulls que llufen... El seu rostre semblava el cel de tardor, net de bromes, amb uns ulls negríssims com un abím...

Les aventures amoroses són com uns núvols blancs que es succeeixen en el cel blau de la joventut. Les unes fan oblidar les altres; però, que hi fa? N'hi ha que tenen la virtut de deixar en nosaltres un etern i grat record, que ens consola i ens anima en el camí aspre de la vida.

EL PRINCEP DE VORATOSKA

París, febrer 1951

(1) Senyora.

(2) Senyoreta.

Idi·li dramàtic

Cau una pluja menuda i fina. Són les 7 i és ben fosc. De llur treball surten, com aixelebrades abelles, gentils minyonetes que trenquen amb les seves rialles la monotonia del temps. Ell, ja espera. Ella el saluda somrient.

¡Qui diria que es prepara un drama!

Passen prop d'un seguit de cases; tot un barri, ara una petita caserna que diu «Consumos»; dins, un vell amb gorra ribetada que sentat damunt una vella cadira, ventalla un frist braser; uu hostel, més cases i després tot és fosc. Van apretadets, vorejant els plàtans, burlant la inclemència del temps.

—M'estimes, reineta?—li diu tot somrient.

—Més que tu a mi—li diu ella incrèdula.

—Això no és possible, cel meu!

I entre paraules tan dolces desgranen un rosari de tendreses amoroses apropiat en aquests anys de deliri febròs.

Es la pubilla d'un mas prop d'Olot: bonica, joiosa, plena de vida, desitjosa d'amor. Com riu! Que contenta n'està de portar prop seu, fregant les seves faldilles la mostra evident d'una joventut: forta, gentil, eloqüent, que suspira al guspilleix dels ulls seus.

¡Quina rabieta per les amigues! Es ben guapo el xicot meu—pensa i n'està satisfeta.

* * *

No importa que ploqui i que la mollena atravessi als peus! No són junts? No s'estimen? Que ploqui, no hi pararan esment. Es molt fosc; no es veu apenes res; però, que hi fa? Els moments d'estar junts, fet i fet, seran molt curts si hem de creure'n el que digui la parella.

—Mira, ja hi som aprop.

—Aquí és on ens aturem cada dia! Quines mans més finetes que tens; a petons me les menjaria... Silenci... Es sent el tric-trac de dos cors... Freseig de dos llavis que s'apropen; de cop... ¡¡Llamp del cel!! El teu pare i germà!

Un intent de fugida?..

—Vina ací, animal; espera les meves de mans.—Ronca una veu mascle—No hi ha dubte, no és hora de diplomàcies. Cal evacuar i com!

* * *

—Cames... Cames ajudeu-me! (si m'atrapen em trenquen a l'esquena el bastó que porten...) Encara sento fressa; em segueixen... Com plou, quin mal temps. On fico els peus?... No importa quina bassa d'aigua sigui l'elegida! Com crida el vell, és capaç de seguir-me fins a Olot. Encara em sembla percebre algun monosíl·lab! Però tinc bones cames; no m'atraparàs... Sembla que ja no els sento... No es veu res... L'hostal!—per fi—Un vas de vi, mestressa... El bleix pulmonar

desapareix. Reacció. Cal fer el cor fort. Més tard el carrer Major conserva l'animació dels dies de moda...

No ha passat res. Demà serà un altre dia.

GALIONA

Primaverals

Canta el poeta: «Anem a la montanya, que ara ve el bon temps, ve la primavera...» i té raó; amb el bon temps la gent aixeca el cap que ha portat mig ajopit durant l'hivern, es revifa, es treu roba i s'en posa d'altra més lleugera, més nova. Tot comença a somriure, les nenes s'arreglen amb més postín i els arbres fan més goig...

* * *

Diumenge passat, primer dia, després d'uns quants que la pluja ens visitava constantment, va fer bó, un sol esplèndid, i la primavera començà a dibuixar-se amb tot el seu esplendor. El nostre Firal donava bo de veure. Que volen dir les tardes de carreres de «Long Champs» «La Castellana» i Can Tunis, Les belleses, els tenis, les modes i tot el que s'exhibeix en aquestes reunions, no comparava en res als vestits amb que s'abillaren les mai prou alavades nenes olotines, elegància, distinció, ritme en el caminar, sabates a mig taló, en fi; una cosa tan excepcional, que quan els modistos parisiencs se n'enterin, es deixaran caure de plè a la nostra ciutat.

El sexe fort també hi feu el seu paper i acreditarà palesament la fama mundial que gaudeixen els nostres sastres.

XIRIUET

L'Opera Russa de Paris, encara

Cada dia va pujant l'interès per assistir a aquesta representació que baix els auspicis de la benemèrita «Associació de Música» ha estat anunciada per al dimarts, dia 14 d'abril vinent.

En el nostre número anterior ja en dèiem molta cosa, i no cal que hi insistim. Solament ens plau constatar que els càlculs fets, de noves entrades de socis han estat superats per la realitat i sembla fàcil que en lloc del Teatre Principal per qüestió de la cabuda sigui precis anar a donar la representació a l'Ideal Park.

També tenim de rectificar una dada que donàvem, per errada d'impremta.

El soci que paga una quota de 2'50 pessetes al mes, té dret a tres localitats i no a quatre com dèiem. Es convenient que consti així per tal com és la realitat i per evitar malentesos.

En fi, l'èxit resta assegurat i cal consignar-ho amb vertadera complaença

CHALIAPINE

BORSA DE BELLESA

1	(Granadines Villegas, emissió gran	148 %
1	(Granadines Villegas, emissió petita	149 »
2	Carbones vegetales Lola»	162 »
3	Cinematográficas Postín, «Pilar»	184 »
4	Mines de Sara	185 »
5	Perfumes Mónica	110 »
6	Catalina & Elvira Soc. Reunida	201 »
7	Taruta Film	125 »
8	La simpàtica Xarleston Pilarín	130 »
9	La Productora de Calzados «Lola»	100 »
10	Ciments Roca-Conxa	115 »
11	Pit-aluga Films «Enriqueta»	142 »
12	Hierros & Aceros «Kimeta»	100 »
13	Hierros & Aceros «Mary»	110 »
14	Llomillos i foie-gras «Anthony-Eta»	132 »
15	Sweters & Pullovers «Eudald-Inna»	401 »
16	Ferradures D'Ascalç	110 »
17	Tabacos de Filipinas	110 »
18	Companyia Telefònica, Sèrie C-onsel	105 »
19	Companyia Telefònica, Sèrie K-atty	212 »
20	Companyia Telefònic, Serie A-ngelina	103 »
21	La permanent Carmina, S. en C.	115 »
22	Asfaltos i Paviments Masoliver	101 »
23	Constructora de Cajas Pilar	103 »
24	Constructora de Cajas «Mary»	100 »
25	Frr. Carr. a grans pendants de Batet, Línia Montserrat	200 »
26	Frr. Carr. a grans pendants de Linea Altura	125 »
27	Mont Salva H, Sèrie Man-L. T.	310 »
28	Mont Salva H, Sèrie Mary D.	330 »
29	Forges i Falç (Oliver)	210 »
30	Eterns somriures «Lolita»	115 »
31	The Geisha	121'50 »
32	Coca-teries Paquita	110 »
33	Confecciones Aurèlia	152 »
34	Confecciones Rita	150 »
35	Sociedad lechera marca «Carmeta»	399'99 »
36	Cajas de piel de Toro-nell Anita	204 »
37	Loza de Porcelana S. A. «Rosau»	170 »
38	Empresas «Cinaes» (tres sèries)	1000 i 1 »
39	Cacaos i Chocolates Palm-yra	110 »
40	Chapeau chic - Margara	105 »
41	Terrisseria fina «Florinda»	120 »
42	Replacions forestals Verges	150 »
43	Miradas serenas «Armengol»	185 »
44	Peluquerias «Ramona»	106 »
45	Explosivos «Massó»	115 »
46	Societat telegràfica (3 sèries)	298'75 »
47	Escultòrica Soy	110 »
48	Manantials de S. Roc «Josefina»	130 »
49	Lecheria «El Buen Vino» emissió «Guideta»	101 »

50	«Panaderias reunidas» marca Dolors	150 »
51	«Lletres reunides» Carmelita	120 »
52	Lecherías marca «Bufador»	105 »
53	Somriures sinòptics «Lolita»	115 »
54	Panyeries angleses «Andorrà»	165 »
55	Extractes «Prunès» (dues sèries)	382'50 »
56	Figurins i Models S. A.	122 »
57	Tané-ries de Montserrat	184 »

Comentari a la Borsa

- 1 Això ha pujat i creiem que podria pujar més encara. Sobre tot si ens volen creure a nosaltres, que som tendres, nets i callats. Pel contrari, si aquestes empreses no segueixen els nostres consells financers, hi haurà sempre el perill d'un crac. Per anar a l'hora, no hi ha com fiar-se dels despertadors.
- 8 Aquest valor havia de fer moviment, però a última hora el corredor de Mr. Dollar ha perdut uns apunts preciosos. En el número vinent anirà una informació mai vista.
- 11 La bonica estampa d'aquest valor el fa pujar incessantment. Nosaltres no ens hi pensariem gens per adquirir-lo, si trobéssim facilitats per part de...
- 19 Ens hem convençut que la vàlua d'aquesta empresa és quelcom de definitiu. Per això publiquem la caricatura en altre lloc, i en quant a la cotització, no cal parlar-ne, sempre puja.
- 12 .....?
- 25 Havia desaparegut del mercat, però no ha passat res; és bon paper i s'aguanta ferm.
- 43 Ha baixat una mica. Tenim confiança que ben aviat recuperarà el terreny que hagi pogut perdre.
- 45 Podria millorar, però hi ha inestabilitat, i sembla que serà precis organitzar una conferència per a trobar aquella pau espiritual i temporal que tant desitgem.
- 50 Sembla que hi podria haver moviment, però per ara ens posem a reraguarda amb tota prudència, per evitar informacions equivocades. Tenim els detectius a l'aguait.
- 51 Adquiriríem sense reserves aquest valor, d'un mèrit positiu indiscutible. Quan freqüentí més el mercat pujarà moltíssim més.
- 57 Un jove ens dona aquesta informació, que en números successius ja comentarem més amplament. Sembla que el canvi ja està ben fixat.

Ciudadà! Si vols que els teus drets siguin respectats, si vols que l'administració municipal es faci amb el màxim de puressa, vota la candidatura de la coalició Republicana-Obrera-Catalanista

DEL MOMENT

Escena casolana en una casa de menestrals:
 —Noi, no facis el marrec i menja't la sopa.
 (*patriarcalment*).
 —Doncs el vull fer (*amb gènit*).
 —Mira que vindrà el marraco.
 —Millor.
 —(*La mare desesperada*) Ah! si! Doncs obriu la porta i que entri l'anarquista de Tarrassa.
 El Pare—Horror!!
 La tieta—Fugiu!... correu!...
 El nen—El vull conèixer! El vull conèixer!
 (Hi va entrar En Cambó).

Ens han dit...

La Companyia Telefònica s'ha acreditat de saber escollir cares boniques, bona prova la de la nostra simpàtica Katty, que pot comptar amb nosaltres com uns fervents admiradors.

DE SOCIETAT

Vàrem dir que cauria com una bomba aquell anunci de matrimoni, però francament hem de confessar que mai hauríem cregut que hi hagués tanta trencadissa.

Lamentem no poder ésser més explícits per avui, però, dissabte vinent, esperem que ja ens serà permès donar alguna dada que permeti l'aclariment del fet més sensacional de la temporada.

Els nostres detectius estan ben bé sobre la pista.

☛ Dilluns passat, el gentleman i castigador amic nostre, En Josep Oriol Gibert, va celebrar el seu onomàstic. Nosaltres també ho vàrem celebrar tot fumant el cigar amb què ens obsequià.

Ja sabem que moltes nenes de la nostra Societat més distingida, es daleren per a felicitar-lo. A aquestes felicitacions, i a les dels seus amics, hi afegim la nostra més cordial.

☛ Entre nosaltres hem vist aquests últims dies la més acusada elegància femenina de la «high life». Ens referim a la gentil senyoreta, Na Montserrat Buch.

Desitjaríem que moltes altres en prenguessin patró per a millorar la posició, que en qüestió d'elegàncies femenines ocupa la nostra ciutat.

☛ A totes les nostres amigues que abans d'ahir celebraren el seu Sant, ens plau felicitar-les amb tota l'afecció més desinteressada de la nostra admiració per a les simpàtiques Dolors, Loles, Lolites, Lulús, Lillís i Lilàs.

Abans d'emetre la vostra papereta en el sufragi, cal que penseu detingudament amb el que això representa. Voteu la candidatura de la coalició d'esquerres!

Que el troç de carrer de Clivillers, donant a la Font de l'Angel, interessarà als que cobren arbitris del Municipi passar a cobrar per l'espai que ocupen les voravies algunes parelles, de les set a les nou del vespre.

Que el gremi d'esclopers d'Olot ha felicitat a l'Ajuntament perquè, com que amb les darreres pluges era impossible tranzitar amb sabates, han tingut una venda extraordinària i s'interessen perquè subsisteixi el fang.

Que tots els que vulguin fer-se vestits de vellut ho facin abans del dia de les eleccions, perquè n'hi haurà que repartiran ulls de vellut als que es vinguin el vot i als que en comprin, i, naturalment, que s'apujarà la mercaderia.

Que al nostre immortal humorista Russinyol li ha sortit un competidor, fill de Besalú, que es diu Cambó. En Russinyol inventà el «Senyor Esteve» i En Cambó ha inventat l'«Anarquista de Tarrassa»

Que En Russinyol tingué més sort i trobà el clíxé més exacte.

Que les llistes electorals són d'allò més divertides per les errades monumentals que contenen. Figureu-vos que a un conegut sacerdot li han posat en la columna d'oficis: «Peón».

Que els dirigents dels partits republicans reben moltes ofertes de persones que d'ara endavant ja no volen ésser monàrquics.

Que, des del número anterior, En Mata i la simpàtica Maria han renyit i han tornat amics, alternativament, tres o quatre vegades (hem perdut el compte).

Que «Siluetes Blanques», de «La Traïció», són redactades per una silueta negra.

Que al «Casal Marià», quan fan funció, ho fan a la *europèa*, ja que en els entreactes surt un august a entretenir el públic.

Que és probable que per a diputats provincials es presentin En Dorca i En Capdevila.

Elector! Per la Justícia, per la Llei i per la Llibertat vexades, pels teus drets de ciutadania escarnits, et cal votar la candidatura Republicana-Obrera-Catalanista!

NOTICIARI FOX

L'il lustre corresponsal de «La Vanguardia» a la nostra ciutat, comentant la celebració de les Quaranta Hores, escriu: «habiendo asistido los tradicionales *deceners* y *deceneres*».

Existint un filòleg de *tamaña importancia* a la nostra ciutat, hom diu que s'obrirà una subscripció per regalar li unes *torres* a l'aixamplís dels rics.

☛ El formidable col·lega «La Traïció», ha batut el rècord publicant martingales que deixessin en mal lloc la República, i copiant retalls d'altres periòdics.

Darrerament, parlant d'un periodista francès i els seus articles, del periòdic «L'ami du peuple» en diu *l'amic del peu ple*.

Com que ells tenen el cap buit, creuen que els altres tenen els peus plens.

☛ Són ben interessants les representacions que es donen de cinema al Centre Fontanella tots els dissabtes. Amb aquest motiu ens plau felicitar al seu organitzador senyor Llorenç.

MARCHEN'S BAR

Especialitat en Bifftek au pomme sauté. - Es reserven taules.

On parle français. - English spoken. - Si parla Italiano. - Deutsch Reich. - I Jung-Chen

☛ La sessió de la Permanent del nostre Ajuntament tingué lloc a Ca la Vila, però el ple tingué lloc en el palco del Teatre.

☛ Dissabte passat es celebrà al Casal Català la fasolada de que donàvem compte en el nostre número darrer, en la qual el formidable chef de cuina, Jaume Nogués, s'apuntà un èxit.

Els felicitem a tots.

Orquestrina MERRY'S JAZZ DE PORT BOU

*Per contractes: R. MASSIP, Méndez Núñez, 9.
Port Bou*

Trucades del «DESPERTADOR»

El dilluns passat un amic nostre perdé al Firal una lletra que acabava de rebre d'un amic seu. La trobà una gentil bibliotecària, i el que és la tafaneria—diguem-ne curiositat—faltà temps per llegir-la. Però, quina decepció! La paròdia de Romeu i Julieta no hi era!

Maria: quins mals-de-cap! Ja ha pogut saber qui és En Jepa?

I aquell jove tant simpàtic de l'Anònima, el coneix?

☛ En Fortunet, *quatrième* dels tres Mosqueters (Bastons-Bonet-Rabeig) no sap que fer. De moment, s'acontenta dirigint mirades de gairell, estil sulfúriques, a certa perfumeria.

En nom de l'àrnica que té de gastar la senyoreta del taulell, li aconsellem que es decideixi.

No s'hi val a fer patir tant!

PALAU DEL CALÇAT

Es complau en notificar a la seva numerosa clientela, i al públic en general, la pròxima inauguració del seu nou local, destinat a Sabateria.

CARRER DE SANT ESTEVE, NÚMERO 10

“CALÇATS ROVIRA”

Al mateix temps, recomanem no comprin cap calçat abans de visitar el nostre sumptuós local, on hi trobareu el més nou en models i preus baratíssims.

Olot, Març de 1931

☛ Les deseneres enguany s'han lluit com de costum ensenyant les possibilitats de les nostres modistes, a l'exhibir unes «tenues» perfectament elegants i recomanables, per senyoretes no menys indicades per a donar el

cop. Es de lamentar que calgui destapar-se en ocasions comptadíssimes, per a romandre ordinariament—i en general—com si fóssim un poble de pagès.

No voldríem pas desafinar però ens sembla que tenim raó, al menys, moltes simpàtiques amigues ens han felicitat per allò de la «brusa i faldilla» de l'article publicat en el número anterior «Visions Empordaneses».

☛ A propòsit d'aquell article, hem esbrinat que es va comentar molt en els tallers i cosidors on hi abunda l'element femení.

No cal dir que, en general fou objecte d'una «reventada» sense precedents però també hi hagué qui el defensà.

☛ Al taller de la senyoreta Maria Aubert i en el de la simpàtica N'Aurèlia Figueras també vàrem passar pel sedàs amb motiu d'aquell sensacional reportatge. De resultes d'això En «Mirinius» ha agafat pretensions, ha demanat augment de sou i es passeja per la Redacció mirant als altres amb aires de perdona vides que no sabem si no el podrem aguantar, sabent que ha castigat tant fort. Com que en aquests cosidors esmentats hi concorre la flor i nata seria interessant que ens donéssim la seva opinió que publicariem amb molt de gust. Si cal conservar l'anònim els prometem reservar-lo i si els sembla millor aniria un redactor a fer-hi una interview sobre la «moda».

Ara tenen la paraula.

☛ En el número vinent publicarem una trucada llarga d'un amic nostre, sobre la simpàtica i admirada Montserrat Armengol, en la que se li recomanarà una certa «toilette» per a completar, amb el cultiu de les celles, la bellesa integral de que gaudeix, reconeguda també pels de EL DESPERTADOR, que com sabeu—i modestia apart—som entesos en aquesta matèria, i al mateix temps, homes d'un gust exquisit. (No tenim àvies.)

☛ Algunes noies d'aquestes que llegeixen el diari i simpatitzen amb les idees republicanes, estan molt empipades perquè encara no poden votar, i sabem que en revenja estan disposades a fer tot el que puguin per a fer fracassar (ja que la victòria esquerrana està assegurada) la candidatura dels pupins que no s'avenen a quedar-se a casa. Molt bé, noies; la felicitació nostra ben cordial i efusiva, és el ressó de tots els joves que confiem en vosaltres per a la constitució d'una societat més justa i amb les llibertats i garanties necessàries per al progrés humà.

Tenim de lamentar la deserció d'uns quants dels nostres millors amics, del seu lloc en la Redacció de «EL DESPERTADOR». La causa que els ha obligat a n'aquesta resolució ha estat discrepàncies tingudes amb el nostre impressor, respecte a la publicació d'una resposta al senyor Emili Pujolar, per unes paraules que dit senyor pronuncià en contra de la dignitat d'aquests amics.

Si bé respectem l'opinió del nostre estimat impressor, fem constar, en nom d'aquells bons amics, que «hi ha més dies que llangonisses».

EPIGRAMES

A UNA PRESUMIDA

Sens to ni so, presumidota
una rialla has esclatat
perquè veièssim que portaves
tres peces d'or en el dentat.

A UNA DIDA SECA

Arrecades de pam a les orelles
i trossos de quincalla molt lluent
en el cap, en el pit, a les munyques
i llaços a l'esquena... i poca llet.

(Segona edició)

(Amb permís de l'autor)

Olot : Impremta de Pere Aubert : Nou de S. Antoni, 7

EL DESPERTADOR

Redacció i Administració: Nou de Sant
Antoni, 7. Olot. - No es retornen originals

No admetem anuncis ni subscripcions
:: :: que no es paguin per endavant :: ::

Les nostres avingudes

De la manera que cal anar equipat per a travessar l'enllaç de carreteres i altres indrets de la nostra ciutat en dies de fang.